

PROGRAM WYCHOWAWCZO - PROFILAKTYCZNY

PRZEDSZKOLA KRÓL MACIUSI

W LUBLINIE

*„...Nie zmuszajmy dzieci do aktywności,
Lecz wyzwalamy aktywność.
Nie każmy myśleć,
Lecz twórzmy warunki do myślenia.
Nie żądajmy, lecz przekonujmy.
Pozwólmy dziecku pytać i powoli
Rozwijajmy jego umysł tak,
Aby samo wiedzieć chciało...”*

(J. Korczak)

Podstawa prawna:

- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2016r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017r., poz. 60 z późn. zm)*
- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2016r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r., poz 996 z późn. zm)*
- *Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz. U. 2017r., poz. 356)*
- *Konwencja o Prawach Dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. nr 120, poz. 526 z późn. zm).*

Każdy człowiek rodzi się z dużymi możliwościami rozwoju. To, czy dziecko osiągnie wysoki poziom rozwoju psychicznego, duchowego czy intelektualnego zależy w dużej mierze od ludzi, których spotyka na swojej drodze. Współczesne wychowanie zmierza do wszechstronnego rozwoju dziecka. Wszystkie elementy osobowości człowieka są wynikiem nie tylko procesu kształcenia ale i wychowania, stanowią integralną całość.

Edukacja przedszkolna to bardzo ważny krok na drodze edukacji dziecka. Dziś już wiemy na pewno, że doświadczenia edukacyjne zdobywane w wieku przedszkolnym mają bardzo duży wpływ na przebieg edukacji szkolnej i późniejsze losy człowieka. Wynika to między innymi z faktu, że jest on okresem najintensywniejszych przemian rozwojowych, dotyczących procesów poznawczych, osiągania kolejnego stadium dojrzałości fizjologicznej i budowania podstawowych struktur osobowości. Dziecko, niczym gąbka, chłonie informacje ze świata zewnętrznego i próbuje poskładać je w całość obrazującą rzeczywistość, budując fundamenty dalszego własnego rozwoju.

Przedszkole jest niezwykle istotnym instrumentem wychowania i edukacji. Zajęcia przedszkolne wpływają pozytywnie na rozwój, poszerzają i wzbogacają zakres oddziaływań na dziecko.

Uczęszczanie do przedszkola stwarza możliwości lepszego zaspokajania szybko rosnących potrzeb społecznych, poznawczych i emocjonalnych dziecka. Daje okazję do ujednoczenia i wzbogacenia oddziaływań wychowawczych i edukacyjnych oraz do profesjonalnego zdiagnozowania przez pedagogów (czasem także psychologów) poziomu rozwoju dziecka, profilaktyki zaburzeń, a w przypadku zauważenia nieprawidłowości -do szybkiego udzielenia mu pomocy.

Należy zwrócić uwagę na znaczenie dobrze zaplanowanej i realizowanej pracy z dziećmi w wieku 3-4 lat, gdyż w tym okresie istotnym przemianom podlega relacja dziecka z otoczeniem w zakresie uczenia się, rozumienia, nabywania doświadczeń, eksperymentowania. Powtarzając za L. S. Wygotskim, dziecko w wieku przedszkolnym uczy się według własnego programu czyli spontanicznie, w każdych okolicznościach, przypadkowo, mimowolnie.

Ten program jest programem oddziaływań wychowawczo-edukacyjnych, promujących określone, pożądane i cenione społecznie wartości, respektujących prawidłowości rozwojowe dziecka w wieku przedszkolnym, w odniesieniu do jego grupy rówieśniczej i społeczeństwa, w którym wzrasta. Ten program ma służyć ukierunkowanemu wspomaganie rozwoju dzieci. Zakłada on, że rozwój dziecka jest wspólnym przedsięwzięciem dziecka i nauczyciela. Codzienne kontakty obu stron to współpraca i dialog, wymiana wiedzy i doświadczeń, wzajemne korzystanie ze swych kompetencji i uczenie się od siebie.

Program wychowawczy ma na celu poprawę jakości pracy edukacyjnej, uwzględnia potrzeby całej społeczności przedszkolnej: dzieci, pracowników, rodziców oraz środowiska. Integruje nauczycieli i rodziców w realizacji celów wychowawczych, ujednocza oddziaływania wychowawcze, kieruje procesy wychowawcze na właściwe tory.

CELE PROGRAMU

Główne cele programu to:

- Wspomaganie rozwoju dziecka poprzez świadome podejmowanie zorganizowanych działań edukacyjnych, przyczyniających się do aktywnego nabywania doświadczeń;
- Pozwalanie dziecku na rozwój, zgodnie z jego indywidualnym tempem rozwoju, upodobaniami, zakresem potrzeb;
- Wyzwalanie w dziecku postawy twórczej, zdolnej do postrzegania, interpretowania i przekształcania otaczającej rzeczywistości;
- Zapoznanie dzieci z regułami życia w grupie, wdrażanie do samodzielności i umiejętności współżycia i współdziałania z innymi;
- Zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami, światem wartości moralnych oraz koniecznością ponoszenia konsekwencji swoich czynów.

ZADANIA GŁÓWNE PROGRAMU

1. **BĄDŹ KULTURALNY I KOLEŻEŃSKI**
2. **KONTROLUJ SWOJE ZACHOWANIE**
3. **DBAJ O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO I ZDROWIE**
4. **POZNAJ SWOJE TRADYCJE RODZINNE, REGIONALNE I NARODOWE**

1. **BĄDŹ KULTURALNY I KOLEŻEŃSKI**

- Używanie form grzecznościowych "proszę", "przepraszam", "dziękuję",
- Kształtowanie podstawowych powinności moralnych np. życzliwości, tolerancji, uczciwości, sprawiedliwości, odpowiedzialności,
- Rozwijanie umiejętności rozróżniania dobra od zła,
- Okazywanie szacunku dorosłym i rówieśnikom,
- Kulturalne zachowanie się w trakcie powitań i pożegnań,
- Słuchanie innych gdy mówią- dzielenie się wrażeniami kiedy inni słuchają,
- Utrwalenie nawyków kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych,
- Przyzwyczajanie do przestrzegania zasad dotyczących utrzymania porządku w przedszkolu i jego najbliższym otoczeniu,
- Wdrażanie do zgodnej zabawy z kolegami- nie wyrządzanie nikomu krzywdy,
- Umiejętność dzielenia się z innymi,
- Okazywanie pomocy dzieciom słabszym, młodszym i mniej sprawnym ,
- Kształtowanie życzliwego i otwartego stosunku do przyrody.

2. **KONTROLUJ SWOJE ZACHOWANIE**

- Pomoc dziecku w budowaniu pozytywnego obrazu własnego „JA”,
- Uczenie dzieci rozwiązywania sytuacji trudnych na zasadzie kompromisu i uwzględniania potrzeb innych,
- Umiejętność porozumiewania się umiarkowanym głosem,
- Przestrzeganie określonych norm i reguł życia w grupie,
- Właściwe zachowania się dzieci w stosunku do innych (nie stosuj obraźliwych słów),
- Rozumienie konsekwencji kłamstwa dla siebie i innych,
- Umiejętność właściwego przyjmowania pochwał i krytyki,
- Umiejętność wyrażania swoich uczuć w sposób zrozumiały dla innych,
- Poznawanie wzorców właściwego zachowania (postawa nauczyciela, postacie z literatury).

3. **DBAJ O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO I ZDROWIE**

- Zaznajomienie dzieci z zasadami warunkującymi bezpieczeństwo podczas pobytu w przedszkolu, na spacerach i wycieczkach (np. zasady ruchu drogowego),
- Umiejętność unikania zagrożeń i radzenia sobie w sytuacjach trudnych,
- Znajomość profilaktyki prozdrowotnej,
- Systematyczne mobilizowanie dzieci do stosowania zabiegów higienicznych,
- Rozumienie potrzeby wizyt kontrolnych u lekarza: pediatry, stomatologa,
- Uświadomienie złożoności otaczającego świata i czyhających zagrożeń.

4. **POZNAJ SWOJE TRADYCJE RODZINNE, REGIONALNE I NARODOWE**

- Wzbogacanie wiedzy poprzez przekazywanie ciekawostek i interesujących historii, legend związanych z tradycjami rodzinnymi i regionalnymi,
- Wzmacnianie więzi rodzinnych poprzez udział rodziców i dziadków w uroczystościach przedszkolnych i środowiskowych,

- Poznawanie pracy zawodowej rodziców i dziadków, oraz zawodów ważnych dla środowiska: strażak, policjant, lekarz, nauczyciel,
- Poznanie tradycji i zwyczajów związanych z obchodami świąt narodowych i uroczystości rodzinnych,
- Uświadamianie dzieciom ich przynależności narodowej- jesteśmy Polakami, mówimy po polsku, rozumiemy znaczenie słowa ojczyzna,
- Zapoznanie dzieci z barwami narodowymi, godłem, hymnem i mapą Polski.

Niżej podano cele wychowawcze zamieszczone w programie (podzielone na bloki tematyczne), procedurę osiągnięcia sukcesu oraz sposoby realizacji zamierzeń wychowawczych:

BLOK TEMATYCZNY	CELE WYCHOWAWCZE	CEL SZCZEGÓŁOWY	SPOSÓB REALIZACJI
BĄDŹ KULTURALNY I KOLEŻEŃSKI	Współtworzenie przyjaznej atmosfery w grupie, Rozwijanie wzajemnych relacji opartych na szacunku i akceptacji, Współdziałanie w grupie Komunikowanie się w grupie	<ul style="list-style-type: none"> • Wyrabianie nawyku mówienia „dzień dobry”, „dziękuję”, „przepraszam”, „proszę”, „do widzenia”; • Zna i przestrzega normy zgodnego współżycia, rozwiązywanie konfliktów i dochodzenie do kompromisów; • Potrafi dostrzec negatywne zachowania; • Szanuje wytwory kolegów i cudzą własność; • Potrafi przeprosić za popełnioną krzywdę; • Potrafi hamować odruchy agresji; • Obdarza uwagę dzieci i dorosłych, aby zrozumieć to, co mówią i czego oczekują; • Potrafi zgodnie funkcjonować w grupie i zgodnie się bawić; • Posiada nawyk witania się z kolegami i innymi osobami; • Umie podzielić się z kolegami zabawką, słodyczami, itp. 	<ul style="list-style-type: none"> • Utworzenie „Kodeksu Przedszkolaka” i przestrzeganie go; • Ustalenie norm i reguł życia w grupie, uczenie ich przestrzegania, jasno określając konsekwencje; • Stosowanie systemu nagród (naklejki, uśmiechy); • Zabawy dydaktyczne; • Zajęcia i sytuacje edukacyjne; • Rozmowy, pogadanki; • Wykorzystanie literatury dziecięcej; • Codzienne sytuacje z życia przedszkolnego.
	Kształtowanie poczucia estetyki	<ul style="list-style-type: none"> • Dbą o wygląd sali, dba o zabawki, odkłada je na miejsce; • Dbą o swój wygląd i wizerunek; • Bierze udział w czynnościach porządkowych; • Podejmuje się dyżurów; • Utrzymuje porządek w swoim otoczeniu (na półce w sali i w szatni) . 	<ul style="list-style-type: none"> • Zachęcanie do dyżurowania; • Prace porządkowe w sali: układanie zabawek, porządek na swojej półeczce; • Zajęcia i sytuacje edukacyjne, wykorzystanie przykładu z literatury, piosenek, opowiadań; • Sprzątanie po zajęciach; • Codzienne sytuacje z życia przedszkolnego.
	Żyj zgodnie z naturą	<ul style="list-style-type: none"> • Wie, jak ważna jest troska o środowisko naturalne i zna skutki niewłaściwej gospodarki człowieka; • Wie, że nie wolno zabijać zwierząt, niszczyć roślin, zaśmiecać środowiska; • Wie, jak ważna i potrzeba jest 	<ul style="list-style-type: none"> • Wycieczki do lasu, parku, ogrodu botanicznego; • Dokarmianie ptaków zimą, umieszczenie karmnika za oknem; • Zajęcia i sytuacje edukacyjne; • Oszczędzanie wody;

		<p>woda i wie jak o nią dbać;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wie, że należy segregować śmieci; • Potrafi dostrzec negatywne zachowania w stosunku do przyrody. 	<ul style="list-style-type: none"> • Opowiadania, teatryki, wiersze, piosenki o tematyce ekologicznej; • Hodowla roślin w salach.
KONTROLUJ SWOJE ZACHOWANIE	Rozpoznawanie i nazywanie stanów emocjonalnych	<ul style="list-style-type: none"> • Rozpoznaje i nazywa swoje emocje; • Potrafi właściwie przyjmować pochwały i krytykę; • Potrafi mówić o rzeczach miłych, wyraża krytykę dla zachowań negatywnych; • Umie we właściwy sposób przekazać swoje zdanie, wyrazić opinię; • Potrafi w czytelny sposób określić swoje uczucia; • Rozumie, że werbalne wyrażanie uczuć jest potrzebne w celu rozładowania napięć między ludźmi; • Rozumie, że inni mają prawo wyrażać swoje uczucia • Potrafi właściwie przeżywać sukces i porażkę. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systematyczne rozmowy, wyjaśnienia, wymiana zdań dotyczące własnych ocen i odczuć, uczenie liczenia się z odczuciami drugiej osoby – zabawy dramowe; • Prezentowanie własnych umiejętności na forum publicznym – uroczystości dla bliskich; • Uczestniczenie w zabawach pozwalających na rozładowanie napięć emocjonalnych; • Eliminowanie przejawów złości, drwin, agresji poprzez rozmowy, słuchanie utworów literackich, teatryki, ocenianie postaw bohaterów, uzasadnianie swoich ocen; • Bajki terapeutyczne • Gry dydaktyczne z elementami rywalizacji.
	Poznanie wartości moralnych	<ul style="list-style-type: none"> • Rozróżnia prawdę, fałsz, fantazje, kłamstwa w utworach literackich i w sytuacjach codziennych, przewiduje skutki złego postępowania, wyciąga wnioski; • Nazywa pozytywne cechy charakteru, koleżeństwo, życzliwość, uprzejmość, tolerancja; • Wie, co to znaczy być koleżeńskim, życzliwym, uprzejmym, tolerancyjnym; • Potrafi być odpowiedzialne za swoje zachowanie; • Potrafi przyznać się do błędu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Stwarzanie różnych rodzajów aktywności, podczas których omawiamy zachowania bohaterów literackich; • Burza mózgów;
	Uczestniczenie w działaniach pozwalających na poznanie swoich	<ul style="list-style-type: none"> • Bierze udział w uroczystościach przedszkolnych; • Potrafi pokonać tremę; 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy, ćwiczenia i tańce integracyjne, dające poczucie przynależności do grupy;

	możliwości	<ul style="list-style-type: none"> • Rozumie konsekwencje łamania przyjętych umów; • Jest odpowiedzialny z swoje zachowanie; • Podejmuje działania na rzecz grupy; • Wykazuje się inicjatywą w sytuacjach nowych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Prowadzenie zabaw metodą W. Sherborne; • Zabawy z rodzicami w przedszkolu; • Pokazywanie radości i przeżyć w sytuacjach zacieśniających więzi emocjonalne, wzmacniające pozycję dziecka w grupie – uroczyste obchodzenie urodzin, wykonywanie drobnych upominków.
DBAJ O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO I ZDROWIE	Samodzielne wykonywanie czynności samoobsługowych	<ul style="list-style-type: none"> • Przejawia samodzielność w czynnościach samoobsługowych; • Potrafi poradzić sobie samodzielnie w sytuacjach życiowych i próbuje przewidzieć skutki swojej działalności; • Umie poprawnie umyć się i wytrzeć oraz umyć zęby; • Właściwie zachowuje się przy stole podczas posiłków, nakrywa do stołu, sprzęta po sobie; • Samodzielnie korzysta z toalety; • Samodzielnie ubiera się i rozbiera, dba o swoje rzeczy i nie naraża ich na zgubienie; • Utrzymuje porządek w swoim otoczeniu. 	<ul style="list-style-type: none"> • Stwarzanie sytuacji zabawowych odzwierciedlających rzeczywistość; • Sytuacje dnia codziennego; • Zajęcia na temat savoir - vivre; • Umieszczenie w sali informacji w formie uproszczonych rysunków „Dbamy o Czystość” • Udział w akcjach, kampaniach społecznych oraz spotkaniach.
	Poznanie zasad bezpieczeństwa, przestrzeganie ich	<ul style="list-style-type: none"> • Wie, jak trzeba zachować się w sytuacji zagrożenia; • Wie, gdzie otrzymać pomoc i umie o nią poprosić; • Zna podstawowe zasady ruchu drogowego; • Uważnie porusza się po budynku przedszkolnym; • Przestrzega zasad bezpieczeństwa w czasie zabaw w przedszkolu i podczas pobytu w przedszkolnym ogródku, na spacerze, wycieczce; • Wie, że nie wolno oddalać się z określonego miejsca; • Przestrzega zakazu zabawy urządzeniami elektrycznymi; • Unika zabawy z ogniem; • Rozumie zakaz brania do rąk 	<ul style="list-style-type: none"> • Wycieczki do straży pożarnej, policji, lekarza, weterynarza oraz spotkania prewencyjne z przedstawicielami tych zawodów; • Działanie przykładem z literatury dziecięcej; • Dostarczanie dzieciom wzorców zachowania – filmy edukacyjne, teatryki, scenki dramowe; • Historyjki obrazkowe; • Plansze z ilustracjami; • Zabawy tematyczne – przyjmowanie w zabawach pozytywnych postaw obserwowanych w otoczeniu lub

		<p>nieznanych przedmiotów, roślin;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nie przyjmuje żadnych prezentów od nieznanymi; • Rozumie i przestrzega zakazu rozmowy i wszelkich kontaktów z nieznanymi i wie, jak zachować się w takiej sytuacji; • Nie zbliża się do nieznanymi zwierząt; • Wie, że nie można samodzielnie zażywać lekarstw i stosować środków chemicznych. 	<p>zaczepniętych z literatury;</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zabawy przeciwko agresji; • Pogadanki i rozmowy, działanie własnym przykładem; • Zajęcia dydaktyczne
	<p>Dbłość o higienę i zdrowe odżywianie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Rozumie konieczność częstego przebywania na świeżym powietrzu; • Potrafi dbać o swoje narządy zmysłów – unika hałasu i nie jest jego źródłem; • Dbą o swoją czystość i zna konsekwencje jej braku; • Wie, jak należy ubierać się odpowiednio do pory roku; • Dbą o zdrowie i orientuje się w zasadach zdrowego żywienia; • Wie, jak dbać o zęby i zna skutki niewłaściwej higieny jamy ustnej; • Uczestniczy w zabawach ruchowych. 	<ul style="list-style-type: none"> • Organizowanie zabaw i zajęć na świeżym powietrzu oraz w sali gimnastycznej promujących ruch; • Sytuacje życia codziennego; • Rozmowy i pogadanki o zdrowiu; • Historyjki tematyczne; • Zajęcia i sytuacje dydaktyczne; • Zabawy tematyczne; • Spotkania z lekarzem, sportowcem, stomatologiem; • Piosenki, wiersze, opowiadania promujące zdrowy styl życia • Wspólne wykonywanie sałatek, surówek, koktajli mlecznych itp.-oraz ich degustacja.
<p>POZNAJ SWOJE TRADYCJE RODZINNE, REGIONALNE I NARODOWE</p>	<p>Tworzenie więzi uczuciowej z rodziną</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Podaje swoje dane osobowe, zna adres; • Wie komu można podawać informacje o sobie; • Swobodnie wypowiada się o swojej rodzinie, wie gdzie pracują bliscy i czym się zajmują; • Zna zakres swoich obowiązków w domu rodzinnym; • Umie okazywać uczucia miłości i szacunku w stosunku do członków rodziny. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zabawy dydaktyczne; • Słuchanie różnych opowiadań, omawianie ich; • Rozmowy przy ilustracjach; • Stwarzanie sytuacji zabawowych „Mój dom”, „Moja rodzina” itp.; • wykonywanie prac plastycznych przeznaczonych na prezent; • Organizowanie uroczystości przedszkolnych

			<ul style="list-style-type: none"> • Spotkanie rodzinne w przedszkolu oparte na wspólnej zabawie; • Czytanie dzieciom bajek w ramach akcji „Cała Polska czyta dzieciom” – (włączenie rodziców i innych zaproszonych gości).
	Poznanie swojej miejscowości;	<ul style="list-style-type: none"> • Zna nazwę swojej miejscowości; • Zna ważniejsze miejsca i zabytki w swoim mieście; • Zna folklor lubelski: strój ludowy, rzemiosło artystyczne, tańce regionalne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Rozmowy, samodzielne doświadczenia i przeżycia dzieci, opowiadanie o nich; • Wycieczki, spotkania, koncerty; • Legendy lubelskie, historyjki obrazkowe; • Prace plastyczne;
	Rozwijanie poczucia przynależności narodowej, zainteresowanie Unią Europejską.	<ul style="list-style-type: none"> • Potrafi określić swoje miejsce w świecie: jestem Polakiem, mieszkam w Polsce, mówię po polsku; • Zna hymn, godło i flagę państwową; • Wie, że Polska należy do Unii Europejskiej; • Wie, że wszyscy ludzie mają równe prawa. 	<ul style="list-style-type: none"> • Oglądanie albumów, encyklopedii; • Literatura piękna i opowiadania; • Historyjki obrazkowe; • Plansze demonstracyjne; • Zajęcia dydaktyczne; • Piosenki i tańce regionalne.

PROCEDURY OSIAGANIA CELÓW

1. METODY PRACY :

Propozycje wykorzystania przez nauczycieli w pracy wychowawczej metod, form i innych rozwiązań metodycznych z dostosowaniem do etapu rozwojowego swoich wychowanków:

- zabawy i gry dydaktyczne i integracyjne,
- gry i zabawy tematyczne i dowolne,
- historyjki obrazkowe, puzzle tematyczne,
- rozmowy z grupą przy ilustracjach,
- pogadanki,
- opowiadania, legendy, baśnie, wiersze,
- teatryki, scenki dramatowe,
- twórczość dziecięca- muzyczna, plastyczna ,słowna,
- spotkania poznawcze, wycieczki,
- uroczystości grupowe i przedszkolne,
- wspólne spotkanie się grup,
- relaksacje przy muzyce, muzykoterapia,
- bajkoterapia, terapia baśnią,
- ćwiczenia metodą gimnastyki mózgu Denisona,
- pedagogika zabawy,
- metoda ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne,
- zabawy i gry ruchowe,
- tworzenie albumów grupy i rodziny,
- pomoc zwierzętom,
- pomoc młodszym,
- prace grupowe,
- dyżury, prace gospodarcze,
- zaangażowanie wszystkich pracowników przedszkola,
- współpraca wychowawcza ze wszystkimi rodzicami
- pedagogizacja rodziców,
- gazетка przedszkolna, kącik informacyjny, zebrania, korespondencje.

2. FORMY PRACY :

- praca indywidualna , zbiorowa, zespołowa;
- zabawa oraz inne rodzaje działalności dzieci pozwalające na rozwijanie własnej inicjatywy,
- czynności samoobsługowe dzieci (np. związane z utrzymaniem higieny osobistej) oraz praca użyteczna,
- spacer i wycieczki ,
- udział w imprezach i uroczystościach organizowanych w przedszkolu i poza nim,
- udział w konkursach , quizach , turniejach.

3. WARUNKI BAZOWE NIEZBĘDNE DO REALIZACJI PROGRAMU:

- sale dydaktyczne dla każdej grupy,
- program wychowawczy dla każdej nauczycielki,
- pomoce dydaktyczne do zajęć,
- wyposażone kąciki zabaw i sale do zajęć,
- tablice korkowe w każdej grupie,
- karty pracy dla dzieci,
- przedszkolny plac zabaw,
- sala gimnastyczna,
- pokój zajęć psychologiczno-logopedycznych.

4. PROPONOWANE SPOSOBY WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI

Niezbędnym warunkiem skuteczności naszych oddziaływań wychowawczych jest uwzględnienie sytuacji dziecka w rodzinie oraz poziomu kultury pedagogiczno- wychowawczej jego rodziców. Nie rozpoczynamy kontaktów od wytykania błędów wychowawczych. Jednym z najlepszych sposobów osiągnięcia porozumienia jest partnerstwo w komunikacji. Polega ono na takim prowadzeniu rozmowy, w której są brane pod uwagę potrzeby rodziców i nauczycieli. Kontakty z rodzicami przynoszą efekty, jeśli oparte są na zaufaniu, szczerości, otwartości, podmiotowym traktowaniu i gotowości do zmian. Oprócz do tej pory stosowanych metod współpracy z rodzicami takimi jak: zebrania, kontakty indywidualne, zajęcia otwarte, uroczystości, pedagogizacje. Program ten proponuje szersze wykorzystanie wspólnego świętowania, zajęcia integrujące. Tego typu spotkania powinny być dla wszystkich uczestników przyjemnością, być czasem dobrej, kulturalnej zabawy. Jest to więc mocny element wychowawczy dla wszystkich uczestników. Wymaga to jednak dobrego zaplanowania, przygotowania i prowadzenia. Szerzej należy też wykorzystać kąciuki dla rodziców i gazetki przedszkolne i umieszczać w nich artykuły pedagogiczne i psychologiczne, adresy, telefony poradni specjalistycznych, wybrane elementy z życia przedszkola i grupy, rady i wskazówki psychologiczne, pedagogiczne i konkretnego postępowania, literaturę, ciekawostki wydawnicze.

DZIECIĘCY KODEKS ZACHOWAŃ

1. Kulturalnie zwracamy się do innych i używamy form grzecznościowych.
2. Przestrzegamy ustalonych zasad w grupie, słuchamy cioci.
3. Gdy postąpimy niewłaściwie, przyznajemy się do błędu i przepraszamy.
4. Na zajęciach zachowujemy się cicho i grzecznie.
5. Kiedy chcemy coś powiedzieć, podnosimy rączkę do góry.
6. Kiedy chcemy się pobawić, prosimy o zabawki.
7. Bawimy się w zgodzie, dzieląc się zabawkami.
8. Pilnujemy porządku, dbamy o zabawki i odkładamy je na swoje miejsca.
9. Szanujemy swoich kolegów oraz wytwory ich pracy.
10. Dbamy o higienę.
11. Podczas posiłku zachowujemy się kulturalnie.

PRAWA I OBOWIĄZKI PRZEDSZKOLAKA

DZIECKO MA PRAWO:

- Prosić o to, czego chce – ale nie wymagać tego
- Mieć i wyrażać swoje zdanie
- Postępować nielogicznie i nie uzasadniać tego
- Podejmować decyzje i ponosić ich konsekwencje
- Decydować, czy chce angażować się w problemy innych ludzi
- Nie wiedzieć, nie znać, nie rozumieć
- Popełniać błędy
- Odnosić sukcesy
- Zmieniać zdanie
- Do swojej prywatności
- Do samotności i niezależności
- Zmieniać się i korzystać ze swoich praw

DZIECKO MA OBOWIĄZEK:

- Postępować z ogólnie przyjętymi normami społecznymi, używać form grzecznościowych wobec osób dorosłych i kolegów
- Dbać o bezpieczeństwo i zdrowie własne i swoich kolegów
- Starać się utrzymać porządek wokół siebie(sprząta zabawki itp.)
- Dbać o swój wygląd i estetykę ubrania
- Przestrzegać zasad współżycia społecznego, a szczególnie:
okazywać szacunek dorosłym i kolegom,
szanować wolność i godność osobistą drugiego człowieka

NAUCZYCIELU:

1. Oceniaj zachowanie, nie dziecko.
2. Wskaż, w czym dziecko mogłoby Ci pomóc.
3. Wyraż ostry sprzeciw(nie atakując charakteru).
4. Wyraż swoje uczucia i oczekiwania oraz zrozumienie dla dziecka.
5. Pokaż dziecku, jak może naprawić zło.
6. Zaproponuj wybór.
7. Przejmij inicjatywę.
8. Daj dziecku odczuć konsekwencje złego zachowania.

FORMY NAGRADZANIA I KARANIA

NAGRADZANIE:

Dzieci młodsze (2-3-latki):

- nagradzanie pochwałą;
- nagradzanie naklejką;
- darzenie dziecko szczególnym zaufaniem, n p. zwiększając zakres jego samodzielności;
- przywilej wykonywania prostych czynności wskazanych przez nauczyciela;
- atrakcyjne spędzanie czasu, atrakcyjna zabawa w grupie wg pomysłu dzieci;
- drobne nagrody rzeczowe np. emblematy uznania.

Dzieci starsze (4-latki):

- nagradzanie pochwałą;
- nagradzanie naklejką;
- darzenie dziecko szczególnym zaufaniem n p. zwiększając zakres jego samodzielności;
- przywileje pełnienia dyżurów i wykonywania innych czynności wskazanych przez nauczyciela oraz pełnienie obowiązków wobec grupy rówieśniczej;
- atrakcyjne spędzanie czasu, zabawa w grupie wg pomysłu dzieci;
- drobne nagrody rzeczowe.

KARANIE:

Dzieci młodsze (2-3-latki):

- tłumaczenie i wyjaśnianie;
- ukazywanie następstw postępowania, tłumaczenie dziecku, aby skłonić do autorefleksji;
- odsunięcie od grupy – czas na zastanowienie się nad swoim zachowaniem (po upływie czasu rozmowa z nauczycielem);
- wyrażanie przez nauczyciela swojego smutku i zawodu z powodu zachowania dziecka.

Dzieci starsze (4-latki):

- tłumaczenie i wyjaśnianie;
- ukazywanie następstw zachowania, tłumaczenie dziecku aby skłonić je do autorefleksji;
- odsunięcie od grupy – czas na zastanowienie się nad swoim zachowaniem (po upływie czasu rozmowa z nauczycielem);
- wyrażenie przez nauczyciela swojego smutku i zawodu z powodu zachowania dziecka;
- czasowe odebranie przyznanego przywileju.

ZAKŁADANE EFEKTY ODDZIAŁYWAŃ WYCHOWAWCZYCH

Dziecko:

- rozumie i przestrzega zasady zgodnego współżycia w grupie
- dostrzega i rozumie innych, akceptuje ich odrębność
- potrafi kulturalnie zwracać się do innych
- używa zwrotów grzecznościowych
- potrafi nazywać, wyrażać i kontrolować swoje emocje
- ma poczucie własnej wartości, wiary we własne siły
- wyraża swoje uczucia, potrzeby i oczekiwania a także dostrzega je u innych
- rozumie potrzebę rozwiązywania sporów

- rozumie konieczność przestrzegania zasad zgodnego współżycia ze światem przyrody, przejawia postawy proekologiczne
- rozumie potrzebę stosowania profilaktyki prozdrowotnej
- zauważa sytuacje zagrażające bezpieczeństwu własnemu i innych
- zna swoje prawa i obowiązki
- szanuje wartości: prawdę, dobroć, piękno, sprawiedliwość, uczciwość, życzliwość, wyrozumiałość i szacunek
- rozumie potrzebę pomocy dorosłych w sytuacjach trudnych
- ma poczucie obowiązkowości, odpowiedzialności i wytrwałości
- potrafi cieszyć się z własnych sukcesów, docenia sukcesy innych
- umie z godnością przyjmować porażki
- interesuje się otaczającym światem
- zna i kultywuje tradycje rodzinne, środowiskowe, regionalne i narodowe
- ma świadomość przynależności narodowej, rozpoznaje barwy narodowe, godło, rozumie pojęcie- ojczyzna

EWALUACJA

1. W całej społeczności przedszkolnej ewaluacji programu wychowawczego dokonuje się co dwa lata, zaś w każdej grupie ewaluację przeprowadza się co roku.
2. W ewaluacji uwzględnia się opinię wychowanków, rodziców, nauczycieli, pracowników przedszkola, przedstawicieli Organu Prowadzącego, a także sugestie nadzoru pedagogicznego.
3. Sposoby ewaluacji:
 - analiza dokumentów;
 - program wychowawczy;
 - protokoły Rady Pedagogicznej;
 - plany miesięczne poszczególnych grup;
 - arkusze obserwacji i diagnozy;
 - dzienniki.

Program wychowawczy naszego przedszkola ma za zadanie określać, jakimi wartościami kierujemy się w stosunku do naszego wychowanka i jego rodziców, jakie normy postępowania, zachowania, są pożądane, aby umiało funkcjonować w środowisku zgodnie z przyjętymi normami społecznymi.

W celu osiągnięcia zamierzeń staramy się zapewniać warunki do pełnego rozwoju osobowego każdego wychowanka, oczekując wsparcia naszych dążeń przez rodziców dzieci. Osiągamy zadowalające efekty, jeżeli spotykamy się z aprobatą naszych rodziców.

Literatura

- Dobson J.S. Dzieci i wychowanie- pytania i odpowiedzi Warszawa 2000*
DianeTillman, PilarQueraColomina: „ Wychowanie w duchu wartości”, Warszawa 2004r.
DianeTillman, Diana Hsu: „ Wchodzenie w świat”, Warszawa 2004r.
Faber A.Mazlish E. Jak mówić żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać żeby dzieci do nas mówiły, Poznań 1992
Jadwiga Walczyna: „Kształtowanie postaw społeczno-moralnych dzieci w wieku przedszkolnym”, Warszawa 1978r., WSiP.
Obuchowska I. Kochać i rozumieć – jak pomóc swojemu dziecku przeżyć szczęśliwe dzieciństwo Poznań 2000
Wanda Woronowicz: „, Problemy edukacji refleksyjnej”, Koszalin 2000r., Wydawnictwo Uczelniane BWSH.
M.Garczak, E.ZłowackaJetter, M.Bojarska, M. Paris:„, Jak konstruować program wychowawczy szkoły ,” Kraków 2001r, wyd. Rubikon.
Red. Szablak K. Wychowując mówimy jednym głosem, Poznań 1998